

Udskriftsdato: 29. maj 2023

KEN nr 9347 af 15/03/2000 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse R-2-00 om opholdskommune - barn - forældremyndighedsindehavers død - biologiske forældre - refusion

Ministerium: Social-, Bolig- og Ældreministeriet

Journalnummer: J.nr.: 350116-99

Ankestyrelsens principafgørelse R-2-00 om opholdskommune - barn - forældremyndighedsindehavers død - biologiske forældre - refusion

Resume:

Moderens opholdskommune blev barnets opholds- og handlekommune efter at forældremyndighedsindehaveren, faderen, som barnet boede hos, døde, selv om barnet ikke flyttede tilbage til sin mor, og hun ikke havde forældremyndigheden over barnet.

Love:

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område - lovbekendtgørelse nr. 267 af 12. april 2000 - § 9a, stk. 1

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område - lovbekendtgørelse nr. 540 af 21. juli 1998 - § 9, stk. 3

Note:

Barnet erhvervede ikke selvstændig opholdskommune ved faderens død, da det ikke havde klaret sig selv, og da det stadig havde sin mor. Der kunne ikke lægges vægt på, hvem der havde forældremyndigheden. Bestemmelsen byggede på begrebet biologiske forældre. *)

En dreng (født i 1986) flyttede fra sin mor i A kommune til sin far i B kommune den 8. juli 1998. Forældremyndigheden blev overført til faderen pr. 15. juli 1998 fra moderen. Faderen døde den 27. juli 1998. Herefter flyttede drengen til sin bror i A kommune. Broderen fik efterfølgende forældremyndigheden over drengen. Den 24. oktober 1998 flyttede drengen til en plejefamilie i B kommune.

Ved brev af 23. september 1998 gav B kommune afslag på A kommunes ansøgning om refusion. B kommune anførte, at det var den efterlevende forælders kommune, der var opholds/handlekommune, også på trods af at moderen ikke havde forældremyndigheden.

A kommune ankede afslaget fra B kommune. Det anførtes, at det var forvaltningens opfattelse, at drengen ved faderens død fik selvstændig opholdskommune i B kommune, jf. SM O-65-86. Sagen burde ikke være oversendt til A kommune, hvor den biologiske mor opholdt sig, da denne ikke havde del i eller fremover skulle have forældremyndigheden over drengen. Forældremyndigheden blev senere tillagt drengens bror, men planen var, at drengen skulle have ophold hos en familie i B kommune.

*) SM O-29-85 og SM O-29-95 ophæves. SM O-65-86 opretholdes, idet barnets biologiske far i denne sag var udvandret til udlandet. (Dette lå til grund for afgørelsen, selv om det ikke fremgår udtrykkeligt af SM'en).

Sagsfremstilling:

B kommune anførte bl.a., at det var planen efter drengens flytning til faderen, at han fortsat skulle gå i skole i A kommune, så han kunne besøge sin mor hver eftermiddag, inden han tog hjem til sin far. Det var moderens kommune, der var opholds-/handlekommune, selvom moderen ikke havde forældremyndigheden.

Nævnet fandt, at A kommune ved drengens fars død blev opholdskommune for drengen og på den baggrund kunne B kommune ikke anses for at være forpligtet efter lov om social service § 128, jf. § 9a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, til at afholde udgifterne vedrørende drengen.

Nævnet begrundede afgørelsen med, at det fulgte af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område § 9, stk. 3, at et barn under 18 år havde samme opholdskommune som forældrene. Det fremgik af stk. 4, at for at et barn, der ikke boede sammen med nogen af forældrene, kunne få selvstændig opholdskommune, skulle barnet have klaret sig selv.

Nævnet fandt således, at det var den længstlevende forælders opholdskommune, der var barnets opholdskommune, idet nævnet lagde vægt på den tilknytning og kontakt, som drengen havde haft til sin mor, idet han havde boet hos hende indtil 8. juli 1998.

Nævnet fandt på den baggrund, at drengen måtte anses for at have opholdskommune i A kommune, hvor hans mor havde bopæl, da drengens far døde.

I klagen til Ankestyrelsen over nævnets afgørelse havde A kommune bl.a. anført, at den biologiske mor ikke ville søge forældremyndigheden og havde taget stilling til, at sønnen ikke skulle bo hos hende, at den kommende forældremyndighedsindehaver - drengens bror - ikke skulle have drengen boende, og at drengen i forbindelse med faderens død havde behov for hjælp vedrørende psykologbistand og plejefamilie i henhold til serviceloven.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, hvilken kommune, der var handlekommune i forhold til et barn, når forældremyndighedsindehaveren døde, og den anden forælder ikke havde del i forældremyndigheden og hverken ønskede den overført eller at have barnet hos sig.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at A kommune var refusionspligtig over for B kommune, idet A kommune blev opholds- og handlekommune efter faderens død.

Efter retssikkerhedslovens § 9 stk. 1, havde opholdskommunen pligt til at yde hjælp. Efter § 9, stk. 3, 1. punktum, havde et barn under 18 år samme opholdskommune som forældrene. Der kunne efter bestemmelsen ikke lægges vægt på, hvem der havde forældremyndigheden.

Når drengens far døde, blev moderens opholdskommune også barnets opholdskommune, selv om drengen ikke flyttede tilbage til moderen. Handleforpligtigelsen gik således over til A kommune ved faderens død. Det indebar bl.a. en pligt til at finde en ny forældremyndighedsindehaver, samt et nyt opholdssted for drengen.

Drengen fik ikke selvstændig opholdskommune ved faderens død, fordi han ikke havde klaret sig selv, og fordi han fortsat havde sin mor. Drengen var således ikke omfattet af § 9, stk. 4.

Ankestyrelsen tiltrådte således nævnets afgørelse.